

ΓΥΝΑΙΚΑ!

Μάνα, σύζυγος και σύντροφος, κόρη κι αδερφή!
Γυναίκα! Φίλη και συνοδοιπόρος, μοναχή ή αγωνίστρια!
Γυναίκα!
Δεν ζητά τίποτα, παρ' ό,τι της ανήκουν όλα και δίνει τα πάντα!
Γυναίκα!
Η θήλεια Αρχή του σύμπαντος, Πνεύμα θεϊκό της Οικουμένης!
Χωρίς αυτή ο κόσμος δε θα είχε καμία ομορφιά και η ζωή κανένα νόημα!
Της αξίζουν όλες οι τιμές και πρώτα απ' όλα ο σεβασμός μας!

"Αλλά... ΠΗΓΑΖΕΙ ΤΑ ΚΡΕΙΤΤΩ"

«Αλλά και διά γυναικός πηγάζει τά κρείττω»

Κασσιανή

*

Κι από τη γένεση, πιο πριν, του κόσμου όλου, ζούσες`
στου νοητού ορίζοντα τη σκέψη, μες στο νου
πού 'ταν σαν βάλσαμου ευωδιά, στο χρώμα τ' ουρανού
και μέσα της περιέκλειε σαν σπέρμα ό,τι ανθούσες
την ομορφιά τρυγούσες φωτός αληθινού.

*

Κι εγένετο η γένεση, και γίναν όλα πράξη
κι από ιδέα έγινες πνοή δημιουργού
την άνοιξη κυοφορείς, το φως του πλαστουργού
στην παγωνιά τη θαλπωρή, στο γρέζι το μεταξύ
αγάπη έχεις σταλάξει, με χάρη μουσουργού.

*

Τ' ανθρώπου κόρη κι αδερφή και τ' ουρανού το μάννα
η θήλεια Αρχή του Σύμπαντος και δάκρυ του Σταυρού
είσαι το χάδι τ' απαλό στην μπόρα του ισχυρού
καντήλι μες στην οίμωγή και στην χαρά καμπάνα
απλώνεις τον παιάνα του νου του ιερού.

*

Μέσα στα σπλάχνα σου χωρεί ο Πάναρχος ο Λόγος
που μόνο εσύ κυοφορείς ω, λίκνο της στοργής
κι είναι σαν εξιλέωση μιας πράξης, μιας πληγής
που ήτανε για σένανε κάποτε ο μέγας ψόγος
μα τώρα, δες, ευλόγως, σ' έχουν αστέρι αυγής.

*

Κι είν' η ζωή σου Γολγοθάς στις μάνας τ' ανηφόρι
που μόνη σου το διάλεξες, ζωής αυτοσκοπό,
για το βλαστό που ανάστησες το φτιάχνεις χαρωπό
κι όλα τα δίνεις με στοργή, της γης τ' αγριοβόρι
μ' αγάπη a riori βαδίζεις στον σκοπό.

*

Της ομορφιάς βασίλισσα, τον έρωτα βλασταίνεις
κόλαση και παράδεισο στου πάθους το κλωνί
πεθαίνεις κάθε άνθρωπο, με πόθο και ηδονή
στον άλλο κόσμο τονε πας, μα εσύ τον ανασταίνεις
απ' το ναδίρ διαβαίνεις, μες στο ζενίθ θρονί!

*

Η λευτεριά με σένανε παίρνει ορθή πορεία·
ντύθηκαν με τη χάρη σου του κόσμου τα ιερά,
κάθε ιδέα υψηλή και όλα τα λαμπρά,
όπως εξάλλου η ισότητα και η δημοκρατία,
του ανθρωπισμού η εστία, άνθη ευωδερά.

*

Ιωάννης Παναγάκος (1/4/2020).

*1^ο Βραβείο στον 12ο Παγκόσμιο Ποιητικό Διαγωνισμό της Αμφικτυονίας
Ελληνισμού.*